

Lovas István - Fasizmusveszély a világ legnépesebb demokráciájában

2014 április 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

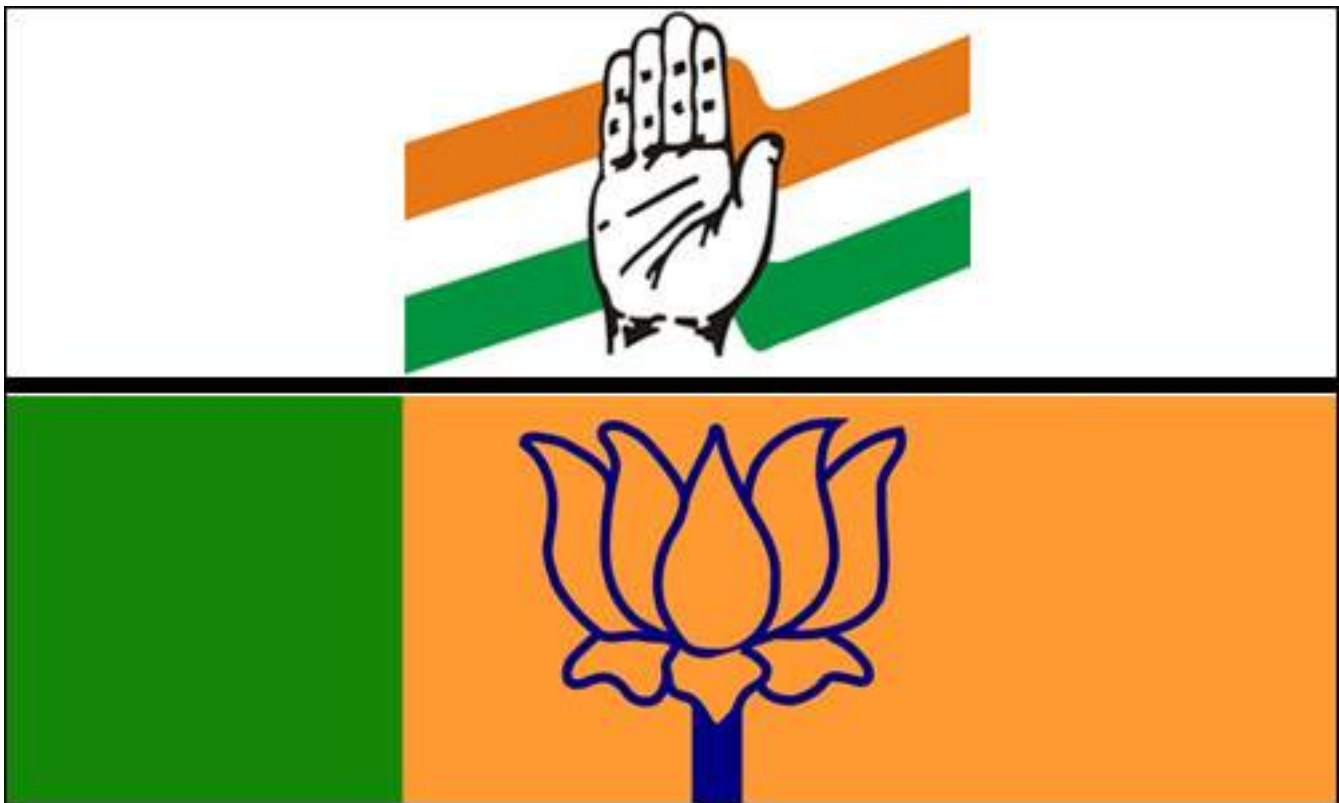
A túlzás vádjának elkerülésére, nem magunktól, hanem az Independent című brit lap április 9-i cikke nyomán hívjuk fel a figyelmet arra a veszélyre, amelyet más esetekben a nyugati kormányok és a sajtó a demokráciára nézve

nem egyszer végzetesnek is tekint.

„FASIZMUSVESZÉLY” A VILÁG LEGNÉPESEBB DEMOKRÁCIÁJÁBAN – A HINDUTVÁSOK KORCSOZZÁK A LIBRÁLISOKAT

Az atomhatalom India már Narendra Modi markában

Az április 7-én kezdődött és öt hétig tartó indiai választások elre látható eredményér?l van szó. E napilap szerint, ha a 63 éves Narendra Modi lesz miniszterelnök és pártja, a jobboldali hindu nacionalista Baratija Dzsanata Párt (BJP) legy?zi az uralkodó Kongresszus Pártot és annak jelöltjét, Rahul Gandhit, „India véráztatta morális Rubicont lép át”. Márpedig minden közvélemény-kutatás szerint a BJP biztos nyer? a mintegy 810 millió szavazókorú népességben. Amely önmagában több, mint az USA és az EU teljes lakossága.

A véráztatta Rubicon arra a 2002-es évre utal, amikor Gudzsarat államban – amelyet akárcsak ma, akkor is Narendra Modi vezetett – kétezer muzulmánt koncoltak és gyújtottak fel élve, és ahol n?k százait er?szakoltak meg rettenetes kivégzésük el?tt. Emiatt Modit az amerikai hatóságok nem engedik az Egyesült Államok területére lépni. Olvasóinkat mostantól arra kérjük, hogy amikor az alábbiakban a BPJ pártot és Modi f?minisztert bemutatjuk, mindig gondoljanak arra, vajon milyen módon reagálna a nyugati világ arra, ha Magyarországon egy hasonló párt és miniszterelnök nyerne választásokat.

A mélyen nacionalista BJP szilárdan elkötelezett a hinduizmus („hindutva”) mellett, ellenzi a homoszexuális kultúrát és kifejezetten „fasisztának” vagy „protofasisztának” nevezett szervezetek e párt vele egybeforrt támaszai. Miel?tt tovább mennénk, röviden érdemes megállapítani egy érdekes jelenséget. Valamilyen oknál fogva a hazai balliberálisok szívében különleges helyet foglal el India. Eszközként persze. Nem egyszer vonva párhuzamot India és Kína között, minden esetben az utóbbi rovására. Egyrészt mintegy igazolni akarva, hogy mennyire jobban fejl?dik a gazdaság egy demokratikus politikai berendezkedésben, mintsem egypártrendszeri irányításban.

Ami csak a tényeknek mond ellen - a legdurvábban. Kína a gazdasági fejl?dés minden terén vezet. A gazdasági növekedés ütemében, a szegénység?l kiemelt (száz)milliók számában, a korrupció mértékében. Vagy abban, hogy Indiában öt centiméter szuperexpressz vonal nincs, míg épp a múlt héten nyílt meg Peking és a t?le majdnem 2000 km távolságban fekv? Guilinig városa között az óránként 300 km/óra sebességgel száguldó vonat. Jöv?re Kínában a szuper-expressz vonalak teljes hossza 19 ezer kilométert tesz majd ki úgy, hogy a Kínán kívüli világban jelenleg összesen 20 ezer kilométer ilyen pályát fektettek le. A szubkontinens iránti lüktet? hazai balliberális

szerelem másik oka feltételezhetően Új-Delhi külkapcsolataiban keresendő, szemben a Washingtonhoz és az USA szívének oly kedves stratégiai szövetségeseihez másként viszonyuló Pekinggel.

Az India iránti magas fokokon lobogó érzelmek nem csak a hazai balliberális, de a nyugati sajtóban is feltűnő hallgatást eredményeztek a „világ legnépesebb demokráciájának” azon vonásai láttán, amelyek meglepte más országok esetében komoly következményekkel jár. Ilyen például a homoszexualitás. Nemrégiben több kormány bejelentette, hogy korlátozza Uganda anyagi segélyezését, mivel ott úgy döntöttek, hogy a homoszexualitást szabadságvesztéssel büntetik. De hogy Indiában a büntetőtörvénykönyv 377-ik paragrafusa ugyanezt teszi, arról még a nyugati sajtó legrendszeresebb olvasói sem igen tudnak. Sőt arról sem, hogy a homofóbia Indiában általánosan elfogadott jelenség.

Ami Modi illeti, érdemes idézni India leghíresebb író-jéneke és politikai aktivistájának, a nálunk is ismert Arundhati Roynek az amerikai PBS-ben április 10-én elhangzott interjújából: „Modi egy magát is fasisztának meghatározó szervezetben, az 1925-ben alapított Rastrija Svajamszevak Szangban /RSS/ indult el. E szervezetnek Mussolini és Hitler voltak a hősei. Annak „bibliáját” pedig az a Golwalkar írta, aki szerint India 170 millió muzulmánja olyan, „mint Németországban a zsidók”. És Roy emlékeztetül hozzátette, az RSS egyik tagja gyilkolta meg Mahatma Gandhit. Mi pedig azt tesszük hozzá, hogy e szervezet minden hindutól hajlíthatatlan hazafiságot követel. Továbbá azt, hogy a világ legnagyobb népességű demokráciájában február első felében a Penguin kiadó vereséget szenvedett a bíróság előtt, amelynek nyomán egy egyetemi tanárnak, Wendy Doningernek A hinduk – egy alternatív történelem című könyvét ki kellett vonnia a forgalomból, mert sértette India többségének vallási érzületeit.

Arundhati Roy ekkor azt twittelte, hogy „a bíróság lefeküdt a fasisztáknak”. Vagyis a hindutvasoknak. A hindutvasok nemcsak szavaikban, de akcióikban sem igazán toleráns „fiúk”. Február elején például egyik pártjuk, a Siv Szena (Hindu Hadsereg) emberei csak azért égették India-szerte a Caravan nevű magazint, mert annak borítója sértette érzékenységüket. A Siv Szena alapítója szintén nagy csodálója volt Hitlernek.

És ha az imént a twitter-t említettük, idézzünk csak fel a BJP-től a mostani kampányidőben kiküldött néhány ilyen üzenetet. Náluk a szekuláris (evilági, nem vallásos) jelző „sickular”-ra (a „beteg” – sick - és a szekuláris szavak találékony összevonása), a liberális pedig „libtard”-dá („liberal bastard”, azaz liberális korcsra) változott. Modi igazi hindutva. 2010-ben tartott egyik beszédében igazoltnak látta, hogy a muzulmánokat felkoncolták a Modi irányítása alatt álló Gudzsaratban.

Nyilván humánusan.

Most pedig idézzünk Ashisz Nandi pszichiátertől, aki közvetlenül a 2002-es öldöklés után beszélgetett Modival: *„soha nem használom a 'fasiszta' jelzőt sértésként, hanem diagnosztikai kategóriaként, amely nem csak ideológiai állásfoglalást, hanem személyi jellemvonást és az ideológiát körül vevő motivációs hálót is jelenti. Kifejtette nekem azt a kozmikus összeesküvést, amelyet elmélete szerint India ellen szűnek a muzulmánok, akik mindegyike áruló és potenciális terrorista. Reszketve jöttem ki a szobából. Egy tankönyvekben definiált fasisztával és potenciális jövőbeni tömeggyilkossal találkoztam”.*

A Visva Hindu Parisad (VHP) szintén a BJP tagszervezete. S. S. Apte – aki Hitler fajelméletét különösen nagy becsben tartó M. S. Golwalkarral együtt alapította a VHP-t – kijelentette, hogy „A világ keresztényekre, az iszlámra és a kommunistákra oszlik. Ezek mindegyike a hindu társadalmat ételekkel terhelt asztalként látja, ahonnan azokat felzabálva felhizlalhatják magukat. Ideje, hogy a hindu világ e három gonosztól megóvja magát.” A VHP több esetben kényszerített keresztényeket a hindu hitre térítéssel. Miközben egyeseket megölt közülük, falvaikat felégette. Golwalkar pedig azt javasolta, hogy azokkal, akik nem hajlandók asszimilálódni, úgy kell bánni, mint Hitler a zsidókkal. Amit 2002. február 28-a utáni napokban szervezetük a Badzsrang Dal-lal (a VHP ifjúsági szervezete) és persze a BJP-vel karöltve ki is próbáltak.

Gudzsarat államban Modi alatt kétszázharminc pótolhatatlan muzulmán emléket elpusztítottak, beleértve egy négyszáz éves mauzóleumot. Hogy mindeerre a nyugati sajtó kevesebb figyelmet fordított, mint amikor a tálibok az afganisztáni Bamijanban felrobbantották a két óriás Buddha-szobrot, merő véletlen. Modiék adnak a helyes oktatásra is. A Times of India szerint a Gudzsarat államban elírt iskolai tankönyvekben a hős nem Gandhi, hanem Hitler.

A 10-ik osztályos tankönyvek „riasztóan kritikátlan képet festenek a fasizmusról és náciizmusról”.

Chetan Bhatt, a London School of Economics emberjogi központjának igazgatója szerint „Narendra Modi egész politikai életében a szélsőjobboldali hindu félkatonai RSS és társzervezetei aktivistája volt. Továbbra is elkötelezett a hindutva felsőbbrendű ideológiája mellett, amely szerint Indiának kizárólagosan hindu nemzetállamnak kell lennie, amelyben a kisebbségeket másodrendű állampolgárnak vagy ennél rosszabbnak kell tekinteni”.

Ami Modi gazdasági teljesítményét illeti Gudzsarat államban, a vélemények megoszlanak. Vannak, akik szerint

Gudzsarat gazdaságilag fényesen teljesít. Adatokat is idéznek. Palaniappan Csidambaram, a Kongresszus Párt Harvardon végzett pénzügyminisztere szerint viszont „az, amit Modi tud a gazdaságról, egy bélyeg hátára írható”. Modi államában a gyermekek 44,7 százaléka alultáplált. Az ENSZ emberi fejlődési indexe szerint Gudzsarat India tavaly 28 államából (ma már 29) a 21-ik volt. Az indiai Economic Times szerint Modi statisztikát is hamisít. Miközben fennen hirdeti, hogy piacbarát, neoliberális gazdaságfilozófiát folytat. Ami miatt beopta magát a befektetők szívébe. Egy 2013 szeptemberi Nielsen/Economic Times felmérés szerint 100 indiai nagyvállalati vezető közül 74 mondta, hogy Modit szeretné a miniszterelnöki székben látni.

7-en szavaztak csak Rahud Gandhira, kongresszus párti ellenfelére. Amikor a múlt hónapban azt kérdezte egy újságíró, hajlandó lenne-e Washington azzal a Modival tárgyalni miniszterelnökként, aki nem léphet be az Egyesült Államokba, Nisha Biswal külügyi államtitkár azt felelte, „India demokratikusan megválasztott miniszterelnökét szívesen látják tárgyalófélként”. Kár, hogy nem tette hozzá: alig várják megválasztását, hiszen Manmohan Singh jelenlegi miniszterelnök Moszkva mellé állt a Krim-félsziget ügyében, míg Modi magát nagy Amerika-barátnak hirdeti.

A Financial Times április 8-i számának az indiai választásokról szóló, fasizmusveszéllyel nem bíbelődő, címloldaláról induló háromoldalas beszámolójának egyik megállapítása szerint a BJP az üzleti világ iránt „barátabb” mint a „balra hajló” Kongresszus Párt. Most pedig árujunk el egy titkot.

A cikk elején idézett Independenten kívül a nyugati kormányok és a nyugati sajtó meghökkenően hallgat az itt leírtakról. Holott a BJP győzelme egy 1,3 milliárd lakosú országban közvetetten erős lökést adhat az európai radikálisoknak, akiket az India esetében hallgatók óránként rettegnek minden megafonon át. Vagyis India esetében ugyanazt tapasztaljuk, mint a puccsista ukrán koalíció és a Majdan tér esetében: a hivatalos Nyugat még a máskor féveszélyként emlegetett egyértelmű jelenségek hazug letagadásától sem riad vissza, ha az beleillik geopolitikai céljaikba. A többi maszlag. India atomhatalom. Mintegy 100 atomtöltet robbanófejet tart raktáron. E hónap első felében Singh miniszterelnök globális keretmegállapodás aláírását javasolta azért, hogy minden atomhatalom kötelezze el magát arra, nem használ elsőként atomfegyvert.

India 100 atomtöltetű robbanófejére nagy szükség van. Például bevethető lenne ellenünk, ha a nyugati sajtó szerint az univerzumot fenyegető Orbán-kormány tovább csökkenti a rezsit.

Befejezésül pedig meg szeretném nyugtatni a budapesti indiai nagykövetséget e cikk pártatlanságáról. Ha indiai szavazó lennék, a többséggel együtt Modira és pártjára voksolnék, mert tíz év kongresszus párti uralom után lakóhelyem és az ország tragikus állapotát szembe állítanám Modi ígéreteivel. Ha pedig ennek beláthatatlan következményei lennének, az óvó figyelmeztetést a nyugati kormányokra és a sajtóra bízom. Hallgatásuk azonban megnyugtat.

Lovas István - (Magyar Nemzet, 2014-04-15)

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló